

Saša Paunović, predsednik opštine Paraćin

Vlada Srbije ne poštuje Ustav

Prethodnu 2019. godinu opština Paraćin okončala je kao i nekoliko pre nje - sa manjkom zaposlenih u javnim službama i ustanovama, koji je dostigao čak trećinu od potreba za op-

- Pre sedam godina imali smo 540 zaposlenih, što nam je bilo dovoljno iako nam je tadašnji Zakon o maksimalnom broju zaposlenih omogućavao za angažovanje 570 - koji više ne važi - davao pravo na 570 zaposlenih. Nedosta-

- I nama su neophodni upravo mladi, stručni ljudi, koji će uz dodatnu obuku moći da obavljaju visokostručne poslove. A kao i mладима у Beogradu и njima je neophodna stabilnost i sigurnost da bi mogli da žive, zasnivaju porodicu, obnavljaju Paraćin i Srbiju

timalno obavljanje posla. Kako kaže za Danas Saša Paunović, predsednik opštine, sada je stalno zaposlenih 395, a za sve tekuće i planirane poslove potrebno je više od 500.

Budžet investicija

Početkom decembra sa 40 odborničkih glasova „za“ i sedam „protiv“ na 81. sednici Skupštine opštine izglasan je budžet za 2020. godinu, po kome će u opštinskoj kasi korisnicima biti na raspolaganju 1.734.908.440 dinara.

Prioritet će biti sprovođenje kapitalnih projekata, čemu je namenjena skoro četvrtina budžeta, pre svega završetak proizvodno-poslovnog objekta u Industrijskom parku u Industrijskoj zoni „Zmić“.

je nam, praktično, trećina ljudi, a poseban problem je struktura zaposlenih među kojima je dosta onih koji nemaju adekvatnu stručnu spremu i znanje za poslove koje moramo da obavimo.

• Stvari će se valjda promeniti ukladanjem zabrane zapošljavanja?

- Neće, bar ne još i sigurno ne za Paraćin pre izbora. Iako je zabrana zapošljavanja u javnom sektoru zvanično ukinuta, i dalje je potrebna saglasnost posebne Komisije Vlade Srbije, čime Vlada praktično kadrira u lokalnim samoupravama iako nam Ustav garantuje pravo, a ako hoćete i nameće obavezu, da sami uređujemo rad službi. No, Vlada Srbije nastavlja da krši Ustav, bar prema Paraćinu, mada ni u mnogim drugim lokalnim samoupravama nije

bolje. Kako da vam kažem, Vlada ne pokazuje prema nama emocije kao što je to učinila uoči beogradskih izbora kada je odobrila zapošljavanje dve hiljade mlađih ljudi, sa obrazloženjem da

im je potrebna perspektiva i sigurnost koje nudi stalni posao.

I nama su neophodni upravo mlađi, stručni ljudi, koji će uz dodatnu obuku moći da obavljaju visokostruč-

ne poslove. A kao i mladima u Beogradu i njima je neophodna stabilnost i sigurnost da bi mogli da žive, zasnivaju porodicu, obnavljaju Paraćin i Srbiju.

Nastavak na stranama 2 i 3

Priča „Staklara“ bez kraja

Rimaster kao najveća investicija

- STALNERT:** „Rimaster“ je tražio državu koja bi bila idealna za poslovanje i odlučio se za Srbiju, a potom za Paraćin

Strana 3

- Najveći problemi Fabrike proističu iz nerazrešenih vlasničkih odnosa i sve dok se ne utvrdi i ozakoni faktičko imovinsko pravo neće biti ključnih promena koje i zaposleni i grad priželjkuju

Strana 3

Saša Paunović, predsednik opštine Paraćin

Vlada Srbije ne poštuje Ustav

● I nama su neophodni upravo mladi, stručni ljudi, koji će uz dodatnu obuku moći da obavljaju visokostručne poslove.

A kao i mladima u Beogradu i njima je neophodna stabilnost i sigurnost da bi mogli da žive, zasnivaju porodicu, obnavljaju Paraćin i Srbiju

Nastavak sa strane 1

● Tu, dakle, nema promena do daljeg, a kako u drugim aspektima ocenjuje minulou godinu? Pri kraju je izgradnja hale koju će iznajmiti „Rimaster“, a ostalo od privredne delatnosti?

U privrednom pogledu beležimo odlične rezultate, a prošla godina je bila vrlo uspešna.

Moram prvo da kažem da smo mi u proteklom šest godina izdali građevinske dozvole za 103 objekta koje je gradilo 80 investitora. Tu su i mala i velika preduzeća, u raznim sektorima, tu su brojni novi hoteli, napreduje prehrambena industrija, posebno prerada mesa. Objekti su izgrađeni na nekik o 76 hiljadu kvadratnih metara, što je veće od fabrike stakla koja je svojevremeno zapošljavala više od tri hiljade radnika.

Vrlo dobra vest je da ta nova mala i srednja sva-ke godine zapošljavaju po 300 radnika, i to stabil-

● To je posledica odlaska stručnih ljudi ili ima i uticaja demografije, pa i nedostatka u obrazovnom sistemu?

Sve to utiče u nekoj meri, a nemojte zaboraviti da su plate u pomenutoj niskogradnji ovde male,

● A jeste li im dali i podsticaje?

Ne. Gradimo objekat koji ispunjava njihove kriterijume, ali i može služiti u druge svrhe - ali, ako oni odu objekat je naš i možemo ga iznajmiti drugome.

Bojkot izbora na snazi

● Vi ste potpredsednik Demokratske stranke i jedini njen gradonačelnik, proglašen je bojkot svih izbora. Šta će to značiti za Paraćin?

Znači da ćemo ga prepustiti Srpskoj naprednoj stranci, ukoliko se odluka o bojkotu ne promeni. Sada je odluka na snazi i mi je poštujemo. Naravno mi, kao i Šabac, ne bojkotujemo rad lokalnog parlamenta, bilo bi besmisleno to raditi kad imamo većinu.

pa se ljudi opredeljuju ili za druge manje teške a plaćenje poslove ovde ili odlaze u inostranstvo. Dodatni problem, nećete verovati, predstavljaju donake iz inostranstva - kada vam ujak šalje 200-

Mi ranije nismo imali veće investitore upravo zbog toga što nismo raspologali halama koje su tražili. Imali smo slične objekte u Štofari i Staklari, ali Staklara, na primer, nikada nije bila zainteresovana za takav aranžman, iznajmljivanje objekata. Novi vlasnici Štofare, pak, diktiraju uslove i traže nekonkurentnu cenu.

● Kako ste obezbedili novac?

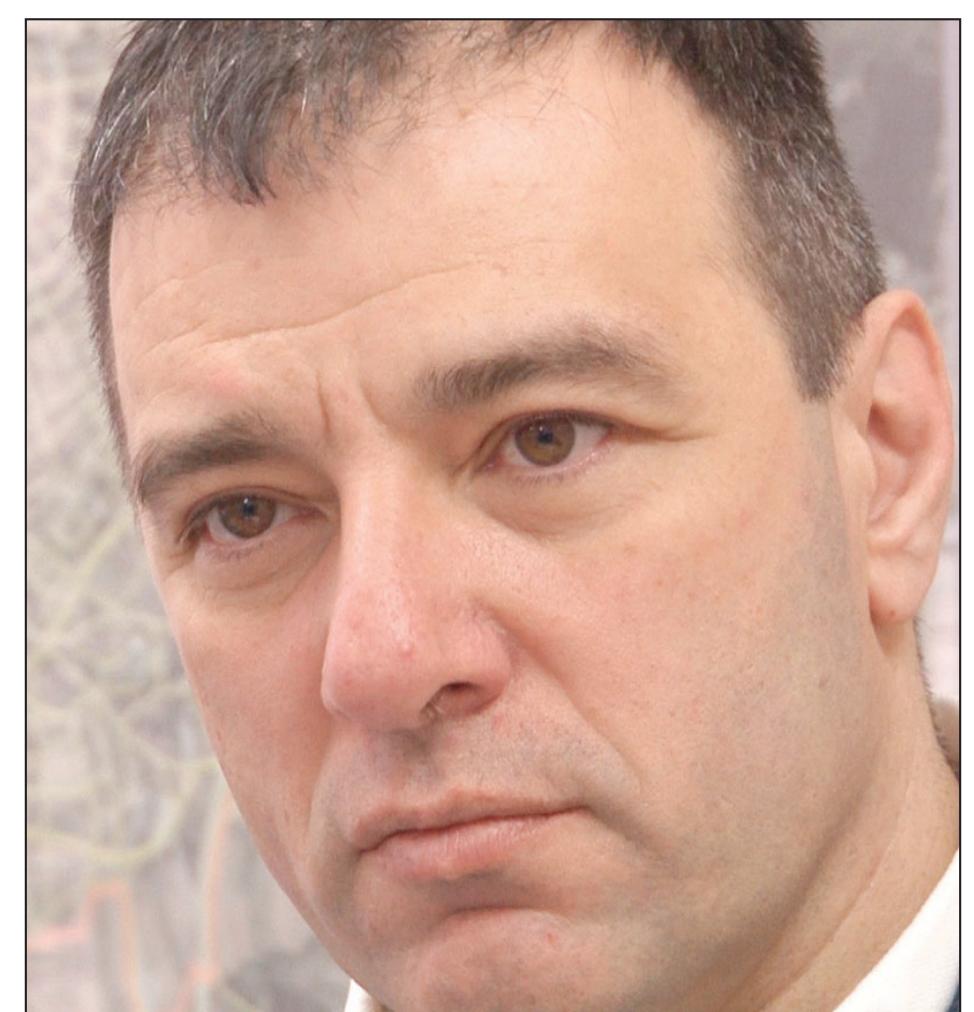
Deo iz kredita, koji nije previelik opterećenje, a deo će biti pokriven iz zakupa. Moram da kažem da nam je najveći problem bio kako da dobijemo kredit i, eto nešto polovalno, dobili smo saglasnost Ministarstva finansija, nije bilo opstrukcije.

● Pomenuli ste preradu mesa. Ovo je tradicionalno poljoprivredni kraj, ima li dobrih vesti, prošle godine ste najavili završetak komasacije koja bi omogućila ukrupnjavanje poseda.

Najveći problem su mala imanja i komasacije bi to rešila, ali još nije gotova, reč je o nekih 28 hektara zemlje koja je na drugoj strani Velike Morave i upisana je na vlasnike u opštini Varvarin. Ispostavilo se, međutim, da je zemlja upisana na duple vlasnike. Mi nismo tu ništa kriv, podatke smo dobili iz evidencije Katastra, postupili smo po zakonu, ali ruke su nam vezane dok se ne utvrdi ili čije su njive stvarno ili da se taj deo izuzme iz komasacije. To, međutim, mora da učini republički geodetski zavod, čija je praktično greška.

● Vratimo se investicijama. Očekujete znacajan pomak dolaskom „Rimastera“.

To je najveći investitor ovde, zaposliće, kako kažu, do hiljadu radnika, a najmanje 700. Oni sarađuju sa opštinašom, mi gradimo objekat koji oni uzmaju u zakup.

no, pa zbog toga pada stopa nezaposlenosti, a raste stvarno zapošljavanje.

Problem je, međutim, što na tržištu nema radnika, posebno nekih kvalifikacija i majstora, pa su firme koje i mi angažujemo za infrastrukturne investicije objekte prisiljeni da dovedu ljudе sa drugog tržišta, jedno od njih je Kosovа, a kosovski Albanci su se pokazali kao dobiti radnici.

Misija uspela i bez Misije

● Problem sa zabranom zapošljavanja i njenim posledicama po Paraćin, praktičnu diskriminaciju, bio je jedan od ključnih razloga da inicirate monitoring Saveta Evrope. Misiju nije odobrilo re-sorno ministarstvo, pa kako vam se čini sada citava priča.

Uprkos tom odlaganju ili baš bog njega u Savetu Evrope na Srbiju se gleda kao na zemlju u kojoj se krše ljudska prava u oblasti lokalne demokratije, kao što se to odavno čini u Turskoj ili Moldaviji. Predlog Misije Saveta Evrope upućen Ministarstvu za državnu upravu i lokalnu samoupravu da posmatračka misija utvrdi stanje nije odobren, a to je signal da zemlja-članica nešto krije. Naš cilj je bio da Savetu Evrope skrenemo pažnju na stanje u lokalnoj demokratiji i u tome smo uspeli.

300 evra svakog meseca nećete se truditi da čitav mesec radite za toliko ili nešto malo više novca.

● Vratimo se investicijama. Očekujete znacajan pomak dolaskom „Rimastera“.

To je najveći investitor ovde, zaposliće, kako kažu, do hiljadu radnika, a najmanje 700. Oni sarađuju sa opštinašom, mi gradimo objekat koji oni uzmaju u zakup.

● Demografija je problem koji muči celu Srbiju, pa i ovaj kraj uprkos pogodnostima koje nude za život i rad.

Sledi ukrupnjavanje imanja, što je lako izvesti pošto mi nemamo problema sa navodnjavanjem. Možda će trebati još nešto atarski puteve, ali putevi radimo i tamo gde nema komasacije.

Oprema će nastaviti da daje subvencije za nabavku opreme i kredita u poljoprivredi, zanimljivo je da se deo sredstava neraspoređen zbog nedovoljnog interesovanja.

Generalno, da bismo podstakli poljoprivredni proizvodnju, ali i razvoj male privrede poput pekarske i slično, u selima sredujemo infrastrukturu. Bez puteva, priključaka za vodu i struju, kanalizacije, ljudi ne mogu da rade, a ako ne mogu da rade ne mogu ni da žive ovde.

● Kad se završi komasacija, šta planirate?

Vrlo je nepovoljan odnos novorođenih i umrlih, što utiče na smanjenje broja stanovnika. Prema procenama istraživača i demografa zbog tog odnosa će u Paraćinu na nadrednom popisu biti manje pet i po hiljada stanovnika nego na prethodnom kada je zabeleženo 54 hiljade.

Sledeći uzrok depopulacije su migracije, prenove se na oko 1.500 ljudi...

● Koje će u narednom periodu uticati na dalje smanjenje broja stanovnika pošto neće imati ko da?

Verovatno i o tome se mora posebno voditi računa. Mada, Paraćin je prema procenama demografa na 109. mestu u Srbiji, što znači da imamo problema, ali nije toliko izražen kao u većem delu zemlje.

Moramo reći da se depopulacija ne može rešavati samo merama lokalne samouprave već državne, s jedne strane, a sa druge da nije samo ekonomski, problem, već duboko egzistencijalni, pošto sebe radimo i tamo gde nema komasacije.

Konkretno mi smo imali veći talas migracija posle poplava 2014, koje su za veliki broj ljudi bili prelomna tačka, nestalo im je sve i odlučili su da, kad počinju novi život, od nule - onda će to raditi tamo gde ima više mogućnosti, u Švedskoj, Norveškoj, Sjajcarskoj.

sao, već i za sve druge koji pružaju različite usluge - reklej, da, nakon svečanog činu potpisivanja ugovora, Paunović, a prenosi lokalni Bilten opštine.

● STALNERT: „Rimaster“ je tražio državu koja bi bila idealna za poslovanje i odlučio se za Srbiju, a potom za Paraćin

za kompaniju: Planirali smo da zapošlimo najpre šezdeset, ali već imamo stotinu radnika i radujem se boljim uslovima za rad u mnogo boljem ob-

ektu. Imaćemo odličnu bazu za poslovanje, a naš plan je da dugi ostanemo u Srbiji i ponudimo dobre uslove našim kupcima u Evropi. „Rimaster“ je tražio državu koja bi bila idealna za njihovo poslovanje i odlučio se za Srbiju, a potom za Paraćin. Naša iskustva govore da je najbolje pronaći manji grad za ulaganje, gde ćemo napraviti takozvani porodični duh i takve odnose graditi unutar fabrike.

Tada bi „Rimaster“ trebalo da preuze objekat i da preseli proizvodnju. Izgradnju objekta koji je zakupio „Rimaster“ u industrijskoj zoni finansira Opština sa više od 250 miliona dinara, a radovi su povereni firmi „Grading“.

Priča „Staklara“ bez kraja

● Najveći problemi Fabrike proističu iz nerazrešenih vlasničkih odnosa i sve dok se ne utvrdi i ozakoni faktičko imovinsko pravo, neće biti ključnih promena koje i zaposleni i grad priželjuju

Stečaj u Srpskoj fabriči stakla nije rešio višegodišnje zavrzlame i sudbinu nekadašnjeg paraćinskog giganta, ako se izuzme stalno smanjenje broja zaposlenih. Agonija dugog najpoznatije i najuspešnije fabrike stakla na ovom području još je jedan dokaz o, blago rečeno, inertnosti nadležnih republičkih institucija kada su Paraćin i njegovi građani u pitanju.

Poslednja informacija, aktuelna već godinama, potvrđuje da najveći problemi Fabrike proističu su nerazrešeni vlasnički odnosi i da, sve dok se ne utvrdi i ozakoni faktičko imovinsko pravo, neće biti ključnih promena koje i zaposleni i grad priželjuju.

Trenutno radi nešto više od 500 radnika, što je petina nekadašnjeg broja, radi Pogon ambalaže, a oprema za mašinsku proizvodnju je u fabriči, ali ne i u funkciji.

Naine, posle odlaska kontroverznog bugarskog vlasnika Cveta Vasilje Staklara je od 2015. zvanično u rukama Kompanije CPR Impex Petra Crnogorca, koji se inače bavi trgovinom načinjenoj na preuzetju sa dugom, prijavljenim i neprivremenim potraživanjima od 95 miliona evra, „u predstajanom stanju, sa zapuštenom proizvodnjom i potpuno izgubljenim tržistem“.

Deo nasledenih problema je dug prema „Srbijagasu“ i EPS-u - koji se može konvertovati u državno vlasni-

štvo, kao što je učinjeno u nekim drugim preduzećima-dužnicima. Drugi, čini se veći deo problema koji koče Staklaru, preostiće iz činjenice da je od bugarske firme „Glas industrija“ obećanjima ne čini ništa da se problem reši. Što je, blago rečeno, cudo pošto su i poznati proizvođači ambalaže zainteresovani za saradnju, a takođe, sa nadolazećem zabranom plastične, svakako biti sve značajniji proizvod. Nastavak agonije, kao što je Danas već pisao, diktiran je i sukobom unutar nadzornog odbora Fabrike koji je formalno temeljen na nerazrešenim vlasništvu, odnosno sporu o tome kada je otkupio dugove, Veksilum, koji je zatražio stečaj, ili CPR Impex. Ripljevski zvuči da su u Nadzornom odboru visoki funkcioneri Srpske na predne stranke, ali iz dve struje.

Rimaster kao najveća investicija

Svedska kompanija za proizvodnju kablovnih setova za teške građevinske mašine „Rimaster“ dolazi u Paraćin i to je najveći provredni uspeh ovog grada u poslednjoj deceniji. Ugovor o zakupu objekta u Industrijskoj zoni, kojim je najavljeni dolazak i potvrđen, „overili“ su 16. decembra 2019. predsednik opštine Saša Paunović i direktor „Rimastera“ Tomas Stalnert.

Rimaster će, prema biznis planom, nakon preseljenja u Industrijski park, zaposlit do 1.000 ljudi.

Ako se ostvari planovi „Rimastera“, a verujem da hoće, ova kompanija postaće najveći poslodavac u Paraćinu i jedan od najvećih u Pomoravlju. Paraćin je već sada, prema podacima Republičkog zavoda za statistiku, na nivou predriznicanje zaposlenosti - pre svih velikih privatizacija, mereno kao broj zaposlenih u odnosu na ukupan broj stanovnika. Realizacija planova „Rimastera“ znači da idemo korak napred i da prelazimo na granicu koja naši su dugo sputavala. Više zaposlenih u „Rimasteru“, ali i drugim preduzećima koja investiraju, značiće bolji život ne samo za one koji će pronaći po-

pektu. Imaćemo odličnu bazu za poslovanje, a naš plan je da dug ostanemo u Srbiji i ponudimo dobre uslove našim kupcima u Evropi. „Rimaster“ je tražio državu koja bi bila idealna za njihovo poslovanje i odlučio se za Srbiju, a potom za Paraćin. Naša iskustva govore da je najbolje pronaći manji grad za ulaganje, gde ćemo napraviti takozvani porodični duh i takve odnose graditi unutar fabrike.

Tada bi „Rimaster“ trebalo da preuze objekat i da preseli proizvodnju. Izgradnju objekta koji je zakupio „Rimaster“ u industrijskoj zoni finansira Opština sa više od 250 miliona dinara, a radovi su povereni firmi „Grading“.

Paraćin odbio gradnju mini-hidroelektrane

Uspela odbrana Grze

Pre bezmalo godinu dana građani i građanke Paraćina ustali su u odbranu živopisne planinske reke Grze na kojoj je bila planirana izgradnja mini-hidroelektrane. Alternativni parlament građana Paraćina i grupa građana Odbranimo Grzu ubedili su lokalne vlasti da gradu MHE nije potrebna ni u investicionom, ni u energetskom smislu, a nesumnjivo je da bi ugrozila opstanak živog sveta.

Opština je, naime, šest meseci pre protesta građana investitoru Milošu Matejiću, vlasniku preduzeća za proizvodnju električne energije MHE

Alternativni parlament građana Paraćina i grupa građana Odbranimo Grzu ubedili su lokalne vlasti da gradu MHE nije potrebna ni u investicionom, ni u energetskom smislu, a nesumnjivo je da bi ugrozila opstanak živog sveta.

„Sa stanovišta opštine je MHE objekat koji je potpuno nepotreban a koji potencijalno može narušiti životnu sredinu ili izgled reke Grze u tom delu i eventualno naneti štetu turističkim potencijalima našeg izletišta. To je nešto što nam ne ko-

Područje oko vrela Grze proglašeno je pre nekoliko godina spomenikom prirode treće kategorije. Turistička organizacija Paraćin i opština Paraćin, kao i Ministarstvo trgovine, turizma i telekomunikacija uložu sredstva da se još netak-

Hydromat energy iz Topole, izdala dozvolu za gradnju pošto je obezbedio sve uslove koje propisuju republičke institucije. Investitor je planirao ulaganje od 80 miliona dinara.

Dozvola je, ipak, poništena, pa će Grza i dalje biti bez MHE.

No, 5.000 prikupljenih potpisa građana, uz koje su priloženi i nedvosmisleni dokazi o propustima prilikom izdavanja dozvole - primerice da brana na kojoj bi nastalo jezero nije legalna - ubedili su lokalnu vlast da se usprotivi gradnji, kako je tada objasnio prvi čovek Paraćina Saša Paunović.

riсти, a može da šteti. Zbog toga opština ne podržava taj projekat“, kazao je tada predsednik opštine Saša Paunović, istina uz rezervu da investitor može dokazivati i dokazati suprotno.

Da bi se takav razvoj događa predupredio, posle promenjene skupštinske odluke o gradnji mini hidroelektrane na Grzi, nadležnim republičkim institucijama i inspekcijskim upućeni su službeni dopisi - prvi ma koji su dali pozitivno mišljenje o ispunjenosti uslova za gradnju da ga preispitaju, a drugima da provere kvalitet ispunjenosti uslova.

nut deo prirode sačuva i za savremene ljubitelje prirode, ali još više za naredne generacije, tim pre što u Grzi živi osam specijalno zaštićenih i šest zaštićenih vrsta vodozemaca.

Reka Grza postaje od dve reke - Ivanšticu i Male Čestobrodicu. One se spajaju nedaleko od tunela na putu Paraćin - Zaječar i tu nastaje reka Grza. Vrelo Ivanštice, koje se naziva i Mala Grza iz kog nastaje reka Ivanštica kao i dva jezera, koja su posebno atraktivna za sportske ribolovce, jer su bogata kalifornijskom i potočnom pastrmkom.

JKP „PARAĆIN“ NAJBOLJI U SRBIJI

Javno-komunalno preduzeće „Paraćin“ najbolje je u Srbiji, prema oceni dobijenoj kroz Projekat reforme lokalnih finansija (RELOF 2) po ugovoru Vlade Švajcarske i Vlade Republike Srbije, koji je sproveden u saradnji sa konsultantskim kućama GDSI i „Maximaconsulting“. prosečna ocena stotinak „kontrolisanih“ JKP širom Srbije je 55,34, a JKP „Paraćin“ je ocenjen sa 81. Da bi se stiglo do najbolje - 100 - potrebno je angažovati internog revizora.

Pri kraju zauzdavanje reke Crnice

Nisu svi zadovoljni što se menja izgled grada, menjaju mostovi...

Tako će vam kazati mnogi Paraćinci, ali uz obavezan dodatak - nisu zadovoljni oni koje Crnica 2014. nije plavila pa su im emocije prema gradu veće od solidarnosti sa poplavljima, a osokoljeni i očito misle da ih voda neće stići nikada. Kažu, kad nije do njihovih kuća došla 2014. u vreme kad je Paraćin ličio na ovdašnju Veneciju pod crvenim jezerom, neće nikad. Nisu uznemireni ni klimatskim promenama koje u sve kraćem roku pomeraju prag tzv. stogodišnjih voda, koje su zakonska obaveza u odbrani.

No, za većinu i lokalnu samoupravu ta 2014. je bila prelomna, pa je sačinjen plan posezne odbrane od poplava koji je uključio većinu u svetu poznatih metoda - od produbljivanja korita reke - dok se može - preko proširenja toka i gradnje obalotvrdra, pa sve do „zamene“ svih sedam.

Koordinator projekta odbrane Paraćina od velikih voda Miloš Tomić kaže da su radovi na glavnom projektu sređivanja i utvrđivanja obala Crnice pri kraju, a ove godine bi trebalo da počne i rušenje postojećih i

objekata u blizini pešačke staze bio u procesu restituicije, koja je završena.

Tok Crnice izgleda danas sasvim drugačije, pitomo, a i malo „sušno“, za razliku od 2014, ali u Paraćinu i malo dete zna kako brzo ta voda tutnji kad nadode. Zbog toga je učinjeno da se posebno u centralnom delu grada obale utvrde, učine bezbednim, ali i estetski

prihvatljivim pa su presvućene specijalnom plastikom i izgledaju kao pravi kamen, uključen u ambijent.

Kada sve bude okončano ispod mostovca, koji će biti na metar većoj visini nego sada,

● Investicija vredna bezmalo sedam miliona evra obezbediće Paraćin od nabujale Crnice čak i kada bude pretila stogodišnjim vodama

gradnja novih mostova. Poslednje decembarske nedelje završeni su zidovi za odbranu od poplava kod mosta u Ulici Đurđa Brankovića, preostalo je da se urede pešačke staze sa obe strane reke koje izlaze na most

- Pri kraju je i gradnja zidova, pa sledi postavljanje i sređivanje staza - objašnjava Tomić i dodaje da je jedan

mocíć da „protutnji“ 260 kubika vode u sekundi, što je talas tzv. stogodišnjih voda. Naš domaćin objašnjava da je glavni most, koji je bio i velika prepreka nabujaloj Crnici, rađen prema talasu od 180 kubnih metara, ali to više nije dovoljno.

Crnica je 2014. podseća do grada stigla samo za nekoliko sati, nije to Dunav či-

ji poplavljeni talas putuje sedam dana, pa je neophodno izgraditi čitav sistem, počev od rane dojave, do faktičke odbrane. Radovi su izvedeni na više od 21 kilometru obale, odnosno u dužini od 10.080 metara sa jedne i druge strane reke. Kako to izgleda demonstrirali su Paraćinci krajem godine na pokaznoj vežbi kada su

praktično prvi put postavljali mobilnu opremu.

Mobilnu opremu, objašnjava naš sagovornik, čine ploče od specijalne plastike koje se u slučaju nailaska poplavnog talasa montiraju u žlebove na bedemima i podupiru stubovima na dužini od 370 metara.

- Na toj vežbi naši ljudi su postavili mobilnu ogradi za samo 22 minuta na 120 metara bedema, što je izuzetno dobar rezultat - objašnjava Tomić.

„Naši ljudi“ su zaposleni u javnim službama, pre svega Vodovodu i JKP, prošli su obuku i sasvim izvesno će biti još brži kada to uslovu budu zahtevali.

Faza radova koja se bliži kraju izvodi u saradnji sa „Srbijavodama“ i uz finansijsku podršku Evropske unije, vredna je četiri miliona evra, a za mostove je Vlada Švajcarske opredeliла više od dva miliona evra.